

ע"פ 9135/20 - שמואל כחלון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9135/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: שמואל כחלון

נגד

המשיב: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו
מיום 23.12.2020 במ"ת 38661-05-20 אשר ניתנה
על ידי כבוד השופטת ש' בן יצחק

בשם המערער: עו"ד אייל בסרגליק; עו"ד רז מורגן

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ש' בן יצחק) מיום 23.12.2020 במ"ת 38661-05-20 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. כנגד המערער ושלושה נוספים הוגש בחודש מאי 2020 כתב אישום שבמסגרתו יוחסו למערער עבירות של סחיטה באיומים, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים (להלן: כתב האישום). נוכח העבירות המיוחסות לו, ביקשה המאשימה את מעצרו של המערער עד תום ההליכים, והדיון בבקשה זו הועבר לטיפולו של המותב. לאחר מספר ישיבות שקיים בבקשה, הורה בית המשפט ביום 11.6.2020 על שחרורו של המערער למעצר בית מלא בעיר יבנה, בפיקוח ובכפוף לתנאים נוספים שנקבעו בהחלטה. זאת, בין היתר בהתחשב בגילו של המערער ובמצבו הרפואי. עררים שהגישו הצדדים על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נמחקו, בהסכמתם (עמ"ת 30309-06-20; עמ"ת 30373-06-20).

בהמשך לאמור, ביום 9.7.2020 התקבלה המלצת שירות המבחן בעניינו של המערער, לפיה יועבר למעצר בית בביתו בחולון, בפיקוח אשתו וארבעה מפקחים נוספים. ביום 20.7.2020, לאחר קיום דיון בעניין (וכן בענינים של יתר הנאשמים), דחה המותב את המלצת שירות המבחן והורה על המשך מעצר הבית של המערער בעיר יבנה. עם זאת, קבע בית המשפט כי יותר למערער לצאת את מקום מעצר הבית למשך שלוש שעות מדי יום לשם התאווורות (להלן: שעות ההתאווורות). ערר בעניינו של המערער שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו - נדחה (עמ"ת 59581-07-20), אך במהלך הדיון בערר הגיעו הצדדים להסכמה לפיה שעות ההתאווורות יורחבו ויעמדו על ארבע שעות מדי יום.

2. כחודשיים לאחר מכן, ביום 14.9.2020 הגיש המערער בקשה להגדלה נוספת של שעות ההתאווורות, וזו נקבעה לדיון בפני המותב. כמו כן הגיש המערער בקשה לאפשר לו לשהות בביתו במהלך תקופת חגי תשרי. בקשה זו נדחתה בו ביום, בין היתר, בשים לב למסוכנות הנשקפת מן המערער ולמועד המאוחר שבו הוגשה הבקשה - שלושה ימי עבודה לפני ראש השנה. בקשה לעיון חוזר שהוגשה ביום 15.9.2020, התקבלה על ידי המותב אשר ציין:

"עם כל [ההבנה] לנטען בדבר התחושה הקשה מאוד אצל [המערער], מדובר בפעם השלישית בה מוגשת בקשה מטעמו, ברגע האחרון [...] נוכח אילוצי משרד הבריאות, בימים אלה נשמע יומן המ"ת על ידי מותבים שאינם שומעים בשגרה את יומן המ"ת, וממילא, קיים צורך רב בויסות הדיונים ובהפחתת מספרם. מכל האמור, לעיל, דין הבקשה היה להדחות. על אף זאת, והרחק מלפנים משורת הדין, יתקיים דיון בה ביום 17.9.2020, בשעה 13:30, וזאת רק לאחר שמיעת תום דיוני העצורים, ובכפוף להנחיות המותב שישמע התיקים ביום זה".

3. דא עקא, ביום 17.9.2020 הודיע בא-כוח המערער כי כל עובדי משרדו נדרשים להיכנס לבידוד נוכח היחשפות לחולת קורונה מאומתת, וביקש כי תינתן החלטה בבקשה על פי המסמכים שצורפו אליה וההודעה שהגיש. עוד הודיע בא-כוח המערער כי אישה המתגוררת עם המערער במקום מעצר הבית נדבקה בנגיף הקורונה, וטען כי בנסיבות אלה ונוכח העובדה שהמערער מצוי בקבוצת סיכון, יש להיענות לבקשתו ולהעביר את מקום ריצוי מעצר הבית לביתו בחולון. בית המשפט הורה על ביטול הדיון, כמבוקש, ולגופם של דברים קבע כי אין מקום לשנות מהחלטתו הקודמת, בצינו:

"הבקשה כי אדם שחייב בבידוד, נוכח חשיפתו לחולה מאומת, יעבור למקום אחר, בו מתגוררים אנשים אחרים, אינה עומדת בהלימה להנחיות משרד הבריאות הקיימות בשגרה, לא רק את התקנות הרלבנטיות לסגר שיחול מחר. עם זאת, [ככל] שתגיע בקשה לשינוי נקודתי של מקום מעצר הבית, במקום מרוחק מחולון, יחד עם אחד ממפקחי [המערער] שאושרו וחייבים אף הם בבידוד - אשקול בחיוב שינוי תנאי השחרור לתקופה קצובה, עד שישתנו הנסיבות [...]".

בקשה לעיון חוזר בהחלטה זו נדחתה בו ביום וערר שהוגש בעניין זה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו נדחה אף הוא (ר' ההחלטה מיום 18.9.2020 בעמ"ת 43941-09-20).

4. ביום 15.10.2020 התקיים הדיון בבקשת המערער להגדלת שעות ההתאווורות, ובסופו קבע בית המשפט כי יתאפשר למערער לצאת ממקום מעצר הבית בעיר יבנה בלבד ותחת פיקוח, בין השעות 9:00-20:00 בכל יום.

5. ביני לביני, ביום 14.10.2020 הגיש בנו של המערער, שהואשם אף הוא באותו כתב אישום, תלונה נגד המותב

לנציב תלונות הציבור על השופטים (להלן: התלונה). תלונה זו עודנה תלויה ועומדת וביום 22.12.2020 נעצר המערער
בחדר להפדת תנאי השחרור, והובא למחרת היום בפני המותב. בפתח הדיון, טען בא-כוח המערער כי נוכח הגשת
התלונה על ידי בנו של המערער ונוכח החלטותיו הקודמות של המותב בעניינו של המערער, קיים חשש ממשי למשוא
פנים מצדו, ולחלופין מראית פני הצדק מחייבת את העברת הדיון בעניין מעצרו של המערער למותב אחר. בית המשפט
דחה את בקשת הפסילה על אתר בצינו:

"[...] הטעמים לבקשה נעוצים בתלונה שהוגשה מטעם משיב אחר בפרשה, משיב 1 בנו של [המערער]. עניין זה
[כ]שלעצמו מלמד על קושי בקבלת הבקשה לפסלות שופט שכן מדובר במשיב אחר. זאת ועוד, הבקשה לא הוגשה
במועד הראשון בו סבר [המערער] כי קיים חשש למשוא פנים ולקבלת החלטות שאינן על יסוד מקצועי בלבד. הדיונים
בעניין המשיבים כולם, לרבות [המערער], מתקיימים מזה תקופה ממושכת. בנוסף, יש לציין גם את הדברים הבאים.

ראשית, אביא את עניין הראיות לכאורה [בעניינו של המערער], מצאתי קושי ראיתי, גם שלא על יסוד הנתען על ידי
הסנגור. זאת ועוד, באחד מהדיונים אף מיוזמתי העליתי אפשרות להקלה בתנאי השחרור. אשר לטענה כי בית משפט
[לא התחשב] במצבו הרפואי של המשיב. ניתנה בהקשר זה למיטב זכרוני החלטה מנומקת שעמדה במבחן בית משפט
המחוזי.

איני סבורה כי יש בהגשת תלונה על מנת לפסול מותב שיפוטי רק בשל עצם הגשת תלונה זו וזו אף אם התלונה תתקבל,
וזאת גם בנוגע למגיש התלונה; קל וחומר שמדובר באביו שלא מצא לנכון להגיש [בקשת פסלות] עד כה, כאמור לעיל."

6. המערער הודיע כי בכוונתו לערער על ההחלטה וביקש שלא לקיים דיון לגופם של דברים בטרם יוגש הערעור.
בית המשפט בחן את חומר החקירה בעניינו של המערער וקבע כי יש להורות על מעצרו עד החלטה אחרת. הוא הוסיף
וציין "אף כי הדבר לא התבקש, לא אוכל לעכב החלטתי זו נוכח אופי הדיון וטיבו". המשך הדיון נקבע ליום
28.12.2020, אך נדחה בהמשך ליום 3.1.2021 נוכח הודעת המערער כי הערעור יוגש רק ביום 28.12.2020.

7. מכאן הערעור שבפני, בו חוזר המערער על טענותיו בבית המשפט קמא. המערער סבור כי דעתו של בית
המשפט קמא "ננעלה" לחלוטין נגדו, ומוסיף וטוען כי הודיע במהלך הדיון שהתלונה שהגיש בנו היא על דעתו, הגם
שהדבר לא נרשם בפרוטוקול הדיון. המערער מוסיף וטוען כי המותב התערב בניהול ההליך עת הורה לשופט אחר אשר
דן ביום 16.9.2020 בעניין מעצרו של יתר הנאשמים בכתב האישום (שהתלונה הוגשה אף כנגדו), לא לדון בבקשתו
של המערער לריצוי מעצרו בתקופת החגים בביתו.

נטען כי משמעות דחיית בקשת הפסלות ודחיית מועד הדיון לגופן של טענות המערער היא כי המערער נותר
במעצר ללא הצדקה של ממש, שכן "במבט צופה פני עתיד - הרי אין כל ספק כי המערער לא יישב במעצר" והיה ניתן
להעביר את הדיון בבקשה לגופה למותב אחר אשר יכריע בה באופן מיד. עוד נטען כי בדיון ההוכחות בהליך העיקרי
שהתקיים ביום 28.12.2020 התגלה שאשתו של המתלונן בתיק היא קלדנית בבית המשפט המחוזי או בבית משפט
השלום בתל אביב-יפו מזה שנים רבות. המערער מוסיף וטוען כי לשיטתו בקשת הפסלות הועלתה במועד הראוי, ועל כן
לא היה מקום לקבוע כי לא כך הוגשה.

8. דין הערעור להידחות. המבחן לפסילת שופט מלשבת בדין הוא זה הקבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 ולפיו יש לבחון האם קיימות נסיבות המקימות חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב. לא מצאתי כי חשש כאמור עולה מנסיבות המקרה דנן או מהחלטותיו של בית המשפט קמא. כבר נפסק כי הגשת תלונה לנציב אין בה כשלעצמה כדי להקים עילת פסלות (ע"פ 9408/17 שיבלי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה גליל מזרחי, פסקה 6 (13.12.2017)). יתר טענות המערער מתייחסות להחלטות ולדיונים מלפני מספר חודשים, ובדין ייחס לכך בית המשפט קמא משקל בהחלטתו. למעלה מהצורך אציין כי אף לגופם של דברים לא מצאתי כי התנהלותו של המותב, כעולה מפרוטוקול הדיונים מההחלטות שניתנו בעניינו של המערער, מקימה חשש ממשי למשוא פנים שעשוי להצדיק את פסילתו, או את העברת הדיון למותב אחר מטעמים של מראית פני הצדק. לבסוף אציין כי חלק מטענות המערער ביחס להתנהלותו של המותב – ובפרט הטענה כאילו המותב הנחה את השופט שדן בעניין מעצרו של יתר הנאשמים לא לדון בעניינו של המערער – נטענו בעלמא וללא ביסוס כלשהו. על כן לא מצאתי לנכון להתייחס אליהן לגופן.

הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ו בטבת התשפ"א (30.12.2020).

ה נ ש י א ה